

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-724/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Duška Abramovića, predsjednika vijeća, Dubravke Butković Brljačić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Barbare Bosner članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Slavice Mehmedagić iz Zaprešića, Ivana Mažuranića 69, OIB: 83214069026, odlučujući o žalbi vjerovnika Tele2 d.o.o. iz Zagreba, Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku iz Zagreba, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 70 Sp-4853/2019-11 od 6. prosinca 2019., u sjednici vijeća održanoj 12. svibnja 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Tele2 d.o.o. kao neosnovana i rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 70 Sp-4853/2019-11 od 6. prosinca 2019. potvrđuje.

Vjerovnik sam snosi troškove postupka.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Slavice Mehmedagić iz Zaprešića (točka I izreke), zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom imenovanog potrošača (točka II izreke), te je potrošač oslobođen od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže navedeno točkom III izreke citiranog rješenja.

Protiv tog rješenja žali se vjerovnik Tele2 d.o.o. iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP), koji propis se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17- dalje SZ) te čl. 23. i čl. 79. o Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15 i 67/18 – dalje ZSP).

U žalbi u bitnom ističe da nije vidljivo na koji način je sud utvrdio da potrošač ne posjeduje išta od imovine, je li angažirao sudskog procjenitelja, ovršitelja ili vještaka, što da je bio dužan učiniti kako bi utvrdio vrijednost pokretnina i prava potrošača. Ukazuje na odredbu čl. 2. ZSP-a prema kojoj je cilj zakona osloboditi poštenog potrošača od obveza koje preostaju nakon unovčenja njegove imovine, a ne u potpunosti ga osloboditi svih obveza prema vjerovnicima. Tvrdi da je oštećen i onemogućen u naplati svoje tražbine, da nije sudjelovao u postupku te da se u ovom slučaju ne radi o poštenom potrošaču, budući da je potrošač kupio skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni, znajući da neće moći podmiriti svoje obveze. Drži logičnim i da potrošač u nekretnini u kojoj živi ima u vlasništvu pokretnine, ali da nije izvršena stvarna provjera ima li potrošač pokretnine, prava ili imovinu koja bi se mogle unovčiti. Isto tako, ističe da je životno neuvjerljivo da bi vjerovnici na dnevnoj bazi pratili objave na e-oglasnoj ploči suda i na taj način se uključivali u postupke. Smatra da je počinjena povreda postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a. Predlaže pobijano rješenje preinačiti i odbiti prijedlog, odnosno ukinuti i predmet vratiti istom sudu na ponovan postupak.

Žalba vjerovnika nije osnovana.

U donošenju pobijanog rješenja nije počinjena neka od bitnih postupovnih povreda iz čl. 365. st. 2. ZPP-a, na koje povrede ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa tako niti ona iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, na koju ukazuje vjerovnik u žalbi, jer su razlozi rješenja potpuni i jasni, u njima nema proturječja te je rješenje moguće ispitati.

Sud prvog stupnja utvrđuje da je Financijska agencija (dalje: FINA) podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Slavice Mehmedagić iz Zaprešića, da se potrošač u roku od 15 dana od primitka poziva FINA-e nije očitovao je li suglasan da se pred nadležnim sudom provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom, niti je dostavio popis imovine, slijedom čega se temeljem čl. 79. c st. 2. ZSP-a smatra da je potrošač suglasan da se može provesti jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom.

Uvidom u podatke Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje (dalje: Očevidnik) i podatke o imovini potrošača, sud utvrđuje da potrošač nema primanja niti druge imovine koja bi mogla biti predmetom unovčenja, pa tako niti objavljenog vozila - Volkswagen Passat 1.9 tdi, godina proizvodnje 1999., te teretnog automobila marke Zastava, Poly skala 55, godina proizvodnje 1990. (objavljena 2005. i 2012.), ne nalazeći da bi ista imala tržišnu vrijednost s obzirom da starost istih i činjenicu da se radi o objavljenim vozilima, koja potrošač očito nije dalje otuđio niti registrirao, što jasno ukazuje na njihovo stanje, mogućnost uporabe, kao i upitnost postojanja, a time i njihovu vrijednost i neekonomičnost unovčenja. Ovo sve tim više, jer da ni potrošač niti sudionici ne ukazuju na postojanje konkretnog vozila kao unovčive imovine.

Slijedom izloženoga, budući da je potrošač u blokadi dulje od tri godine, sud prvog stupnja ocjenjuje da su ispunjene zakonske pretpostavke propisane odredbom čl. 79. g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja potrošača te istovremeno oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike iz čl. 79.a. ZSP-a, primjenom odredbe čl. 79. g st. 4. ZSP-a.

Pravilno je sud prvog stupnja primijenio mjerodavno materijalno pravo kada je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača te kada je oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na narečene vjerovnike.

Sud prvog stupnja izvršio je po službenoj dužnosti provjeru podataka koje mu je dostavila FINA i vanjsku provjeru putem Zajedničkog informacijskog sustava zemljišnih knjiga i katastra, i tom provjerom utvrdio da potrošač nema imovine. Protivno navodima žalitelja, sud nije bio dužan vršiti druga istraživanja na okolnosti utvrđenja ima li potrošač imovine.

Člankom 79. f st. 1. alineja 3. ZSP-a propisano je da se vjerovnici potrošača pozivaju da u roku od 45 dana od objave oglasa ospore popis imovine koji je dostavio potrošač i/ili da obavijeste sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren te da dostave dokaze na kojima temelje svoje tvrdnje. Dakle, vjerovnik bilo da osporava popis imovine ili dostavljenju obavijest o imovini potrošača treba dostaviti dokaze za takve svoje tvrdnje. Suprotno žalbenim navodima, ne presumira se da svaka osoba u svom vlasništvu ima određene pokretnine, već je svaki vjerovnik koji tvrdi da potrošač ima određenu imovinu dužan svoje navode o toj imovini potkrijepiti dostavljanjem dokaza iz kojih će sud utvrditi ima li potrošač i kakvu imovinu.

U ovom slučaju vjerovnik to nije učinio jer svoje tvrdnje ničime nije dokazao. Osim toga, sud prvog stupnja je vanjskom provjerom došao do podataka koji potvrđuju razloge za utvrđivanje vrijednosti potrošačevih pokretnina odnosno prava po svojoj slobodnoj ocjeni, sukladno čl. 79. f st. 2. i 3. ZSP-a.

Prema tome, vanjska provjera provedena je u skladu s odredbom čl. 24. st. 3. ZSP-a pa vjerovnik bez osnove prigovara da u nazočnom slučaju sud nije utvrdio vrijednost ovršive imovine potrošača.

Pri tome je za navesti da se u konkretnom slučaju potrošač nije očitovao na poziv suda je li suglasan sa provođenjem postupka niti je dostavio popis imovine iz koje bi se mogli namiriti njegovi vjerovnici. Prema zaključku sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 27. studenog 2019., u takvoj situaciji se smatra da je potrošač suglasan s tim postupkom prema zakonskoj presumpciji čl. 79. c st. 2. ZSP-a. Međutim, u ovoj se situaciji ne primjenjuje druga zakonska presumpcija iz čl. 79. c st. 3. ZSP-a o tome da se smatra da je potrošač izjavio da nema imovine iz koje bi se mogli namiriti njegovi vjerovnici. Kako se naime potrošač uopće nije očitovao niti dostavio popis svoje imovine u kojem bi eventualno prikazao krive podatke o imovini ili iste zatajio to se takvo postupanje ne može uzimati na njegovu štetu.

Dakle, iz priloženih isprava proizlazi da je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača bilo više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice, da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da nisu utvrđene činjenice iz kojih bi se moglo zaključiti da se radi o nepoštenom potrošaču.

Slijedom izloženoga ispunile su se zakonske pretpostavke iz odredbi čl. 79. g st. 1. i 4. ZSP-a za otvaranje i zaključenje jednostavnog postupka stečaja potrošača te oslobođenje potrošača od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike iz čl. 79. a ZSP-a, iz kojih razloga je

pozivom na odredbu iz čl. 380. toč. 2. ZPP-a u svezi čl. 10. SZ-a i čl. 23. i 79. o ZSP-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Primjenom odredbe čl. 45. st. 4. ZSP-a vjerovnik sam snosi troškove postupka.

U Rijeci 12. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća

Duško Abramović

Broj zapisa: **17895-d5f03**

Kontrolni broj: **0e7e0-86bd7-4fc0c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUŠKO ABRAMOVIĆ, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.